

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 13ης Φεβρουαρίου 2003 *

Στην υπόθεση T-333/01,

Karl L. Meyer, κάτοικος Uturoa (Γαλλική Πολυνησία) εκπροσωπούμενος από τον J.-D. des Arcis, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

ενάγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την M.-J. Jonczy και τον B. Martenczuk, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

εναγόμενη,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημίωσης προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο ενάγων από τα υπηρεσιακά πταίσματα της Επιτροπής κατά την εφαρμογή των αποφάσεων περί της συνδέσεως με τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 23ης Οκτωβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Σύνδεση των ΥΧΕ με την Κοινότητα

- ¹ Βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ρ', της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο σ', ΕΚ), η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει τη σύνδεση με τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη (ΥΧΕ), «με σκοπό την αύξηση των εμπορικών συναλλαγών και την προώθηση με κοινή προσπάθεια της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης».

- 2 Η Γαλλική Πολυνησία ανήκει στις ΥΧΕ.

- 3 Το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει του άρθρου 136 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 187 ΕΚ), στις 30 Ιουνίου 1986, την απόφαση 86/283/ΕΟΚ σχετικά με τη σύνδεση των Υπερπόντων Χωρών και Εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 175, σ. 1· στο εξής: απόφαση ΥΧΕ του 1986).

- 4 Στη συνέχεια, το Συμβούλιο εξέδωσε διάφορες αποφάσεις σχετικές με τη σύνδεση των ΥΧΕ με την Κοινότητα. Στις 25 Ιουλίου 1991, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 91/482/ΕΟΚ (ΕΕ L 263, σ. 1) και, στις 27 Νοεμβρίου 2001, την απόφαση 2001/822/ΕΚ (ΕΕ L 314, σ. 1) (στο εξής: μαζί με την απόφαση ΥΧΕ του 1986, αποφάσεις ΥΧΕ).

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 5 Ο ενάγων εκμεταλλεύεται φυτεία τροπικών φρούτων στη νήσο Raiatea της Γαλλικής Πολυνησίας. Για τη χρηματοδότηση της δραστηριότητάς του, συνήψε μεταξύ του 1985 και του 1989 πλείονα δάνεια με μια τοπική τράπεζα, τη Socredo. Η τράπεζα αυτή εφάρμοσε στα δάνεια του ενάγοντος επιτόκια κυμαινόμενα μεταξύ 7 και 12 %.

- 6 Η εκτέλεση των δανείων προκάλεσε δύο ένδικες διαφορές που επιλύθηκαν με δύο αποφάσεις της 12ης Μαΐου 1999 του cour d'appel de Papeete. Στην πρώτη υπόθεση (απόφαση αριθ. 302), το cour d'appel υποχρέωσε τον ενάγοντα να καταβάλει στη

Socredo ποσό αντιστοιχούν σε 537 191 ευρώ που όφειλε λόγω των επιδίκων δανείων. Στη δεύτερη υπόθεση (απόφαση αριθ. 302), το *cour d'appel* διαπίστωσε την ύπαρξη επαγγελματικού πταίσματος της Socredo και την υποχρέωσε να καταβάλει στον ενάγοντα ποσό αντιστοιχούν σε 15 093 ευρώ. Στη συνέχεια, ο ενάγων υπέβαλε δήλωση αναστολής πληρωμών και του επετράπη, στις 5 Μαΐου 2000, να υπαχθεί σε καθεστώς απλοποιημένης δικαστικής εκκαθαρίσεως.

- 7 Ο ενάγων, εκτιμώντας ότι έπρεπε να τύχει, για τα δάνειά του, προνομακού επιτοκίου 3 % επιχορηγούμενου από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕ) και ότι η καταδίκη του σε καταβολή ποσού 537 191 ευρώ θα μπορούσε, έτσι, να είχε αποτραπεί, άσκησε την παρούσα αγωγή κατά της Επιτροπής και του Συμβουλίου με δικόγραφο το οποίο πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Δεκεμβρίου 2001.
- 8 Με διάταξη της 5ης Ιουλίου 2002, το Πρωτοδικείο απέρριψε την αγωγή ως απαράδεκτη στο μέτρο που στρεφόταν κατά του Συμβουλίου.
- 9 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Έθεσε μια γραπτή ερώτηση στον ενάγοντα ο οποίος απάντησε στις 29 Ιουλίου 2002.
- 10 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 23ης Οκτωβρίου 2002.

Αιτήματα των διαδίκων και αίτημα προσκομίσεως εγγράφων

11 Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει ότι η αγωγή είναι δικαιολογημένη και παραδεκτή·

- να αποφανθεί ότι η Επιτροπή διέπραξε υπηρεσιακό σφάλμα λόγω σοβαρών παραβάσεων και παρανόμου παραλείψεως κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της εκτελέσεως και εποπτείας της ορθής εφαρμογής των αποφάσεων ΥΧΕ στη Γαλλική Πολυνησία·

- να κρίνει ότι η Επιτροπή παραβίασε έτσι τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και της καλής πίστεως·

- να αποφανθεί ότι η Επιτροπή διέπραξε υπηρεσιακό σφάλμα παρέχοντας εσφαλμένες πληροφορίες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσον αφορά την προέλευση των κεφαλαίων που δανείστηκε από τη Socredo και τα δικαιώματα του ενάγοντος που απορρέουν από τις αμέσους αποτελέσματος αποφάσεις ΥΧΕ·

- να κρίνει ότι οι παρατυπίες αυτές προκάλεσαν στον ενάγοντα ζημίες τις οποίες υποχρεούται να αποκαταστήσει η Επιτροπή·

- να χορηγήσει στον ενάγοντα προθεσμία δώδεκα μηνών για να αποτιμήσει τις αξιώσεις του·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

12 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- επειδή η αγωγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη να αποφανθεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, με αιτιολογημένη διάταξη·

- εν πάση περιπτώσει, να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη·

- να καταδικάσει τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

13 Με το υπόμνημα απαντήσεως, ο ενάγων αναφέρεται στην από 7 Ιουλίου 2000 απάντηση της Επιτροπής στην υπ' αριθ. 811/99 αναφορά που αυτός υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατά την οποία, «[μ]ε βάση τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή (οι οποίες επιβεβαιώθηκαν από την ΕΤΕ), τα δάνεια που χορήγησε η Socredo στον ενάγοντα δεν χρηματοδοτούνταν στο πλαίσιο του ΕΤΑ ούτε προ-έρχονταν από ίδιους πόρους της ΕΤΕ». Ο ενάγων ζητεί να προσκομιστούν στο Πρωτοδικείο τα έγγραφα που περιλαμβάνουν τις πληροφορίες αυτές.

- 14 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει το αίτημα προσκομίσεως εγγράφων.

Επί του παραδεκτού

- 15 Χωρίς να προβάλλει ρητώς ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αγωγή είναι απαράδεκτη για διαφόρους λόγους. Υποστηρίζει, πρώτον, ότι το δικόγραφο δεν πληροί τις ελάχιστες προϋποθέσεις σαφήνειας και ακρίβειας που επιβάλλονται από το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Από το δικόγραφο δεν προκύπτουν οι πράξεις ή οι παραλείψεις που ο ενάγων προσάπτει στην Επιτροπή ούτε η συγκεκριμένη ζημία που ο ενάγων υπέστη λόγω αυτών των πράξεων ή παραλείψεων.
- 16 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το δικόγραφο, καιτοι συγκεχυμένο, επιτρέπει, εντούτοις, να συναχθούν δύο, κατά τους ισχυρισμούς του ενάγοντος, παράνομες συμπεριφορές της Επιτροπής οι οποίες, κατά τον ενάγοντα, του προκάλεσαν ζημία, ήτοι, πρώτον, η προβαλλόμενη μη πληροφόρηση των επιχειρηματιών για το περιεχόμενο των αποφάσεων ΥΧΕ και, δεύτερον, αφενός μεν, η προβαλλόμενη έλλειψη ελέγχου και εποπτείας κατά την εφαρμογή των αποφάσεων ΥΧΕ, αφετέρου δε, η προβαλλόμενη παροχή εσφαλμένων πληροφοριών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
- 17 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή απάντησε στις δύο αυτές αιτιάσεις.

- 18 Έτσι, από το δικόγραφο προκύπτει η έκταση της ζημίας που προκλήθηκε από τις προσαπτόμενες στην Επιτροπή συμπεριφορές. Ο ενάγων ισχυρίζεται, ειδικότερα, ότι οι συμπεριφορές αυτές δεν του επέτρεψαν να τύχει του ευεργετήματος του προνομακού επιτοκίου 3 % επιδοτούμενου από την ΕΤΕ, για τα δάνεια που συνήψε με την Socredo.
- 19 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το δικόγραφο πληροί τις ελάχιστες επιταγές σαφήνειας και ακρίβειας που επιβάλλει το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 20 Δεύτερον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, με τα αιτήματά του, ο ενάγων ζητεί κατ' ουσίαν από το Πρωτοδικείο να παράσχει συμβουλευτική γνώμη επί της νομιμότητας των ενεργειών της Επιτροπής. Όμως, το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο για την παροχή συμβουλευτικών γνώμων (διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Απριλίου 2000, Τ-361/99, Meyer κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. ΙΙ-2031, σκέψη 9).
- 21 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Ειδικότερα, από το δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει ότι ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να διαπιστώσει την έλλειψη νομιμότητας των συμπεριφορών που προσάπτει στην Επιτροπή και να την υποχρεώσει να του καταβάλει αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη από τις συμπεριφορές αυτές.
- 22 Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που το δικόγραφο της προσφυγής επιτρέπει να διαφανεί το αντικείμενο της, αυτό φαίνεται να αφορά ακριβώς τις ίδιες αιτιάσεις που ο ενάγων επικαλέστηκε ήδη στο πλαίσιο της υποθέσεως Τ-361/99, επί της οποίας εκδόθηκε η προαπαρατεθείσα διάταξη Meyer κατά Επιτροπής. Η διάταξη, όμως, αυτή έχει ισχύ δεδικασμένου.

- 23 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το δεδικασμένο μιας αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή με την οποία απορρίπτεται η προσφυγή μπορεί να καταστήσει απαράδεκτη μια δεύτερη προσφυγή αν οι δύο προσφυγές αφορούν τους ίδιους διαδίκους, έχουν το ίδιο αντικείμενο και στηρίζονται στους ίδιους λόγους (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουνίου 1996, T-162/94, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. Π-427, σκέψη 37 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 24 Η παρούσα υπόθεση και η υπόθεση T-361/99 αφορούν τους ίδιους διαδίκους και έχουν το ίδιο αντικείμενο. Συγκεκριμένα, και στις δύο υποθέσεις, ο ίδιος ενάγων σκοπεί να επιτύχει την καταβολή αποζημίωσης εκ μέρους της Επιτροπής. Επιπλέον, οι δύο υποθέσεις στηρίζονται, τουλάχιστον εν μέρει, στους ίδιους λόγους, ήτοι στα δάνεια του ενάγοντος από την τράπεζα Socredo και στην έλλειψη ελέγχου εκ μέρους της Επιτροπής κατά την εφαρμογή των αποφάσεων ΥΧΕ.
- 25 Εντούτοις, πρέπει να τονιστεί ότι, στην υπόθεση T-361/99, το Πρωτοδικείο δεν έκρινε την ουσία της υποθέσεως. Συγκεκριμένα, η αγωγή απορρίφθηκε ως προδήλως απαράδεκτη.
- 26 Το δεδικασμένο, όμως, καλύπτει μόνον τα πραγματικά ή νομικά ζητήματα τα οποία πράγματι ή κατ' ανάγκη επιλύθηκαν με την δικαστική απόφαση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 19ης Φεβρουαρίου 1991, C-281/89, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-347, σκέψη 14, και της 15ης Οκτωβρίου 2002, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, που δεν έχουν ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 44· βλ., επίσης, διάταξη του Δικαστηρίου της 1ης Απριλίου 1987, 159/84, 267/84, 12/85 και 264/85, Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 1579, σκέψη 2, και της 28ης Νοεμβρίου 1996, C-277/95 P, Lenz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-6109, σκέψη 50).
- 27 Εφόσον, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-361/99, το Πρωτοδικείο δεν αποφάνθηκε επί πραγματικού ή νομικού ζητήματος από το οποίο θα μπορούσε να δεσμεύεται στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, το αντλούμενο από το δεδικασμένο επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

- 28 Τέταρτον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η αρχική αιτίαση του ενάγοντος στηρίζεται στα δάνεια που του χορήγησε η τράπεζα Socredo κατά τη δεκαετία του '80. Στο μέτρο που ο ενάγων προσάπτει στην Επιτροπή έλλειψη ελέγχου ή εποπτείας κατά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου κατά την περίοδο αυτή, η αγωγική αποζημίωση έχει υποπέσει σε παραγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 43 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.
- 29 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο ενάγων υποστηρίζει ότι μόλις το 1997 ανακάλυψε την αιτία της σχετικής με τα συναφθέντα μεταξύ του 1985 και του 1989 δάνεια ζημίας. Επιπλέον, ο ενάγων δεν προσάπτει απλώς στην Επιτροπή έλλειψη ελέγχου ή εποπτείας κατά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου κατά τον χρόνο που συνήψε δάνεια με τη Socredo. Προσάπτει επίσης στην Επιτροπή ότι παρέσχε εσφαλμένες πληροφορίες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε απάντηση αναφοράς που υπέβαλε ο ενάγων. Όμως, η γνωστοποίηση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έγινε στις 7 Ιουλίου 2000.
- 30 Εφόσον η προθεσμία για την άσκηση της αγωγής που προβλέπει το άρθρο 43 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται και στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου με βάση το άρθρο 46 του ως άνω Οργανισμού, είναι πενταετής, πρέπει, επομένως, να απορριφθεί και το επιχείρημα αυτό.
- 31 Εν όψει των προεκτεθέντων, η αγωγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 32 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι στο πλαίσιο αγωγής στηριζόμενης στο άρθρο 178 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 235 ΕΚ), σε συνδυασμό με το άρθρο 215 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ), ο ενάγων υποχρεώνεται να αποδείξει όχι

μόνον το παράνομο των προσαπτομένων στο οικείο όργανο ενεργειών και το υποστατό της ζημίας, αλλά και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ αυτών των ενεργειών και της ζημίας που επικαλείται (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1981, 197/80 έως 200/80, 243/80, 245/80 και 247/80, Ludwigshafener Walzmühle κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 3211, σκέψη 18, και της 14ης Ιανουαρίου 1993, C-257/90, Italsolar κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-9, σκέψη 33· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996, T-175/94, International Procurement Services κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-729, σκέψη 44, και της 27ης Ιουνίου 2000, T-72/99, Meyer κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2521, σκέψη 49). Όσον αφορά την τελευταία αυτή υπόθεση, κατά πάγια νομολογία, η ζημία πρέπει να απορρέει κατά τρόπο επαρκώς άμεσο από την προσαπτόμενη συμπεριφορά (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 1979, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 και 45/79, Dumortier Frères κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 515, σκέψη 21· προπαρατεθείσες αποφάσεις International Procurement Services κατά Επιτροπής, σκέψη 55 και Meyer κατά Επιτροπής, σκέψη 49).

- 33 Ο ενάγων προσάπτει δύο ενέργειες στην Επιτροπή. Πρώτον, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση ενημερώσεως των επιχειρηματιών και την υποχρέωση ελέγχου και εποπτείας όσον αφορά την εφαρμογή των αποφάσεων ΥΧΕ στη Γαλλική Πολυνησία. Δεύτερον, η Επιτροπή παρέσχε εσφαλμένες πληροφορίες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δηλώνοντας, σε απάντηση στην αναφορά 811/99, την οποία υπέβαλε ο ενάγων, ότι τα δάνεια που αυτός συνήψε με την τράπεζα Socredo προέρχονταν από ίδια κεφάλαια της τράπεζας αυτής. Συγκεκριμένα, η τράπεζα αυτή έλαβε κεφάλαια από την ΕΤΕ προκειμένου να χρηματοδοτήσει το σχέδιο του ενάγοντος.
- 34 Όσον αφορά τη ζημία που υπέστη και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των προσαπτομένων ενεργειών και της ζημίας αυτής, ο ενάγων διευκρινίζει ότι, αν έλειπαν οι ενέργειες αυτές, θα ετύγχανε, για τα δάνεια που συνήψε με την τράπεζα Socredo, προνομακού επιτοκίου 3 % επιδοτούμενου από την ΕΤΕ αντί του επιτοκίου που εφαρμόστηκε και κυμαίνεται μεταξύ 7 και 12 %.
- 35 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει να εξεταστεί κατ' αρχάς αν η ζημία που επικαλείται ο ενάγων απορρέει κατά τρόπο επαρκώς άμεσο από τις προσαπτόμενες στην Επιτροπή ενέργειες. Με βάση τα επιχειρήματα που επικαλέστηκε ο ενάγων, η

ύπαρξη μιας τέτοιας αιτιώδους συνάφειας μπορεί να γίνει δεκτή μόνον αν ο ενάγων αποδείξει ότι οι ενέργειες της Επιτροπής τον εμπόδισαν πράγματι να τύχει, για τα δάνεια που συνήψε με την τράπεζα Socredo, επιτοκίου 3 % επιδοτούμενου από κοινοτικά κεφάλαια.

- 36 Όσον αφορά την πρώτη συμπεριφορά που προσάπτει στην Επιτροπή, ο ενάγων υποστηρίζει ότι, αν η Επιτροπή είχε ορθώς ενημερώσει τους επιχειρηματίες για το περιεχόμενο των αποφάσεων ΥΧΕ και αν η Επιτροπή ασκούσε σωστά εποπτεία επί των τοπικών αρχών και επί της τράπεζας Socredo, θα μπορούσε να τύχει επιτοκίου 3 % επιδοτούμενου από την ΕΤΕ.
- 37 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, εντούτοις, ότι, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη αιτιώδους συναφείας μεταξύ της προσαπτομένης συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας, το επίμαχο γεγονός αυτό μπορεί να γίνει δεκτό μόνον αν ο ενάγων αποδείξει ότι δικαιούνταν, κατά τον χρόνο που συνήψε τα δάνεια, κοινοτική επιδότηση για τα δάνεια αυτά.
- 38 Συναφώς, ο ενάγων αναφέρεται, με το δικόγραφο της αγωγής, στο άρθρο 125 της αποφάσεως ΥΧΕ του 1986.
- 39 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο ενάγων συνήψε τα δάνεια με την τράπεζα Socredo προκειμένου να χρηματοδοτήσει τη δραστηριότητά του εκμεταλλεύσεως φυτείας τροπικών φρούτων. Όμως, το άρθρο 125 της αποφάσεως ΥΧΕ του 1986, στο οποίο αναφέρεται ο ενάγων, δεν μνημονεύει μεταξύ των σχεδίων που μπορούν να χρηματοδοτηθούν με κοινοτικά κεφάλαια τα γεωργικά σχέδια. Εξάλλου, το *cour d'appel de Papeete* έκρινε με την απόφασή του 303, της 12ης Μαΐου 1999, σε υπόθεση μεταξύ του ενάγοντος και της τράπεζας Socredo, ότι, με βάση τους όρους των συμβάσεων που συνήψε η τράπεζα Socredo με την ΕΤΕ στο πλαίσιο των αποφάσεων ΥΧΕ του 1986, οι δραστηριότητες του γεωργικού τομέα δεν ήταν «επιλέξιμες», ή, με άλλα λόγια, δεν μπορούσαν να τύχουν δανείου από τη Socredo χρηματοδοτούμενου από κεφάλαια χορηγούμενα, με μειωμένο επιτόκιο, από την ΕΤΕ.

- 40 Ο ενάγων, ερωτηθείς συναφώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αναγνώρισε ρητώς ότι δεν υφίσταντο διατάξεις του κοινοτικού δικαίου παρέχουσες σ' αυτόν το δικαίωμα, κατά τον χρόνο που συνήψε τα επίμαχα δάνεια, κοινοτικής επιδοτήσεως.
- 41 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ενάγων δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η ζημία που υπέστη συνδέεται αιτιωδώς με την έλλειψη πληροφορήσεως ή με την έλλειψη εποπτείας που προσάπτει στην Επιτροπή στο πλαίσιο της εφαρμογής των αποφάσεων ΥΧΕ. Συγκεκριμένα, δεν απέδειξε ότι, αν δεν υφίστατο η συμπεριφορά που προσάπτει στην Επιτροπή, θα ετύγχανε, για τα δάνεια που συνήψε με την τράπεζα Socredo μεταξύ του 1985 και του 1989, επιτοκίου 3 % επιδοτουμένου από κοινοτικά κεφάλαια.
- 42 Επομένως, ο ενάγων δεν απέδειξε την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της πρώτης συμπεριφοράς που προσάπτει στην Επιτροπή και της προβαλλόμενης ζημίας.
- 43 Όσον αφορά τη δεύτερη προσαπτόμενη συμπεριφορά, ο ενάγων διευκρινίζει ότι η Επιτροπή παρέσχε εσφαλμένες πληροφορίες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δηλώνοντας, σε απάντηση στην αναφορά 811/99, την οποία υπέβαλε ο ενάγων, ότι τα δάνεια που συνήψε ο ενάγων με την τράπεζα Socredo προέρχονταν από ίδια κεφάλαια της τράπεζας αυτής. Η παροχή, όμως, από την κοινοτική διοίκηση εσφαλμένων πληροφοριών συνιστά υπηρεσιακό πταίσμα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 1970, 19/69, 20/69, 25/69 και 30/69, Richez-Parise κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 319, και της 4ης Φεβρουαρίου 1975 169/73, Compagnie continentale France κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1975, σ. 53).
- 44 Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο ενάγων δεν απέδειξε την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς αυτής και της ζημίας που υπέστη. Ειδικότερα, ακόμα και αν η Επιτροπή παρέσχε εσφαλμένες πληροφορίες στο Ευρωπαϊκό Κοι-

νοβούλιο στις 7 Ιουλίου 2000, ο ενάγων δεν διευκρινίζει πώς η συμπεριφορά αυτή θα μπορούσε να του προκαλέσει ζημία σε σχέση με δάνεια που συνήψε μεταξύ 1985 και 1989. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα προσκομίσεως εγγράφων (βλ. ανωτέρω σκέψη 13) που αφορά αποκλειστικά στη διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα της προσαπτόμενης συμπεριφοράς.

- 45 Από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι η ζημία που επικαλείται ο ενάγων με το δικόγραφο της αγωγής του — ήτοι το γεγονός ότι συνήψε συμβάσεις δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο μεταξύ 7 και 12 %, αντί επιτοκίου 3 % — δεν οφείλεται σε συμπεριφορά της Επιτροπής. Η ζημία που υπέστη απορρέει άμεσα και αποκλειστικά από την εκούσια αποδοχή εκ μέρους του ενάγοντος των επιτοκίων που πρότεινε η τράπεζα Socredo για τα δάνεια που ο ενάγων συνήψε με την τράπεζα αυτή μεταξύ 1985 και 1989 (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση International Procurement Services κατά Επιτροπής, σκέψεις 56 και 57).
- 46 Εφόσον ο ενάγων δεν απέδειξε την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των συμπεριφορών που προσάπτει στην Επιτροπή και της ζημίας που επικαλείται, η παρούσα αγωγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 47 Βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι ο ενάγων ηττήθηκε και η Επιτροπή είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, πρέπει ο ενάγων να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την αγωγή.**
- 2) **Καταδικάζει τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.**

Lenaerts

Azizi

Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις
13 Φεβρουαρίου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts